

1. Emlékezem hitedre. Ilyenek^t mond róla: "benned lévő", "képmutatás nélkül való". Mert ilyen az igaz hit. Nem ránk akasztott ünnepi ruha, nem kívül van rajtunk, hanem bennünk van. Mélyebben a csontunknál. Másik jellemzője pedig, hogy képmutatás nélkül való, azaz őszinte, igaz, nem alakoskodó. Sem Istennek, sem embereknek nem mutat mást, mint ami benne van. - Mit mondjunk ezekre? Azt, hogy bennünket is, és benneteket is drága Gyermekeink ilyen hittel ajándékozzon meg az Anyaszentegyház Ura!

2. Emlékezem anyádra és nagyanyádra. Emlékezik a bennünk lakozást vett hitre, hogy Timótheust buzdítsa a családjából való példák által. Ezért "idézi szemei elé nagyanyját, Lóist és anyját Eunikét, akiktől gyermekkor óta oly nevelést kapott, hogy az istenfélelmet már az anyatejjel magába szívhatta." /Kálvin/ - Lehetetlen, hogy mi is ne emlékezzünk éppen ezen a vasárnapon az előttünk járókra, szülőkre és keresztszülőkre, akik a keresztelekor fogadalmat tettek helyettetek, s íme ennek eredményeként tesztet most önként vallást.

3. Emlékezem szeretetedre. Ezt így mondja az Apostol: "megemlékezzvén a te könnyhullatásaidról..." Kétség nem fér hozzá, hogy Timótheus példamutatóan szeretette Megváltóját és a gyülekezetet, amelyben élt és szolgált. Ezt sokféleképpen meg is bizonyította. /E pontnál sorra vehetjük azokat a szolgálatokat, amelyekkel az elmúlt években, hónapokban éppen ezen ifjak adták bizonyosságát a templom, a gyülekezet iránti szeretetüknek. Sokszor valóban messze példamutató és magával ragadó a konfirmandusok hűségese szeretete./ - Soha ne felejtsetek azt a reformátori tanítást, amiről sokszor beszélgettünk, hogy Istent csak az emberekben lehet szeretni: "mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit